II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2018/188 VAN DE COMMISSIE

van 21 november 2017

houdende wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1394/2014 tot vaststelling van een teruggooiplan voor bepaalde pelagische visserijen in de zuidwestelijke wateren

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad ([1]), en met name artikel 15, lid 6, en artikel 18, leden 1 en 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EU) nr. 1380/2013 heeft onder meer tot doel de teruggooi in alle visserijen van de Unie geleidelijk uit te bannen middels de invoering van een aanlandingsverplichting voor vangsten van soorten waarvoor vangstbeperkingen gelden.

(2) Artikel 15, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 geeft de Commissie de bevoegdheid om, door middel van gedelegeerde handelingen, op basis van gezamenlijke aanbevelingen die de lidstaten in overleg met de desbetreffende adviesraden hebben opgesteld, teruggooiplannen vast te stellen voor een periode van ten hoogste drie jaar, die eenmaal kan worden verlengd.

(3) Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1394/2014 van de Commissie ([2]) bevat een teruggooiplan voor bepaalde pelagische visserijen in de zuidwestelijke wateren dat de uitvoering van de aanlandingsverplichting moet vergemakkelijken door middel van bepaalde flexibiliteitsmechanismen.

(4) Overeenkomstig artikel 15, lid 5, onder c), ii), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 zijn in dat teruggooiplan, wegens onevenredig hoge kosten voor het behandelen van ongewenste vangsten, vrijstellingen van de verplichting om alle vangsten aan te landen vastgesteld voor die vistuigen waarbij de ongewenste vangst per vistuig niet meer dan een bepaald percentage van de totale jaarlijkse vangst van dat vistuig vertegenwoordigt („de-minimisvrijstellingen").

(5) Overeenkomstig artikel 5 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1394/2014 verstrijkt het teruggooiplan op 31 december 2017.

(6) België, Frankrijk, Nederland, Portugal en Spanje hebben een rechtstreeks belang bij het beheer van de visserij in de zuidwestelijke wateren. Na raadpleging van de adviesraad voor de zuidwestelijke wateren en de adviesraad voor pelagische bestanden hebben die lidstaten op 2 juni 2017 bij de Commissie een gezamenlijke aanbeveling ingediend.

(7) In die gezamenlijke aanbeveling werd voorgesteld de looptijd van de in het teruggooiplan vastgestelde de-minimisvrijstellingen te verlengen en daarbij de volgende, herziene teruggooiniveaus te hanteren:

— tot maximaal 6 % in 2018 en 5 % in 2019 en 2020 van de totale jaarlijkse vangsten van blauwe wijting, gevangen in de industriële pelagische trawlvisserij in ICES-deelgebied VIII;

([1]) PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22.
([2]) Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1394/2014 van de Commissie van 20 oktober 2014 tot vaststelling van een teruggooiplan voor bepaalde pelagische visserijen in de zuidwestelijke wateren (PB L 370 van 30.12.2014, blz. 31).

— tot maximaal 6 % in 2018 en 5 % in 2019 en 2020 van de totale jaarlijkse vangsten van witte tonijn, gevangen in de grote pelagische visserijen die met pelagische spantrawls vissen in ICES-deelgebied VIII;

— tot maximaal 4 % in 2018, 2019 en 2020 van de totale jaarlijkse vangsten van ansjovis, makreel en horsmakreel, gevangen in de pelagische trawlvisserij in ICES-deelgebied VIII;

— tot maximaal 4 % in 2018, 2019 en 2020 van de totale jaarlijkse vangsten horsmakreel, Chileense horsmakreel en makreel, en 1 % in 2018, 2019 en 2020 van de totale jaarlijkse vangsten ansjovis, gevangen in de ringzegenvisserij in de ICES-deelgebieden VIII, IX en X en de Cecaf-deelgebieden 34.1.1, 34.1.2 en 34.2.0.

(8) Ter rechtvaardiging van de voorgestelde de-minimisvrijstellingen hebben de lidstaten bewijsmateriaal verstrekt betreffende onevenredig hoge kosten voor het behandelen van ongewenste vangsten in de betrokken visserijen. Dat bewijsmateriaal werd beoordeeld door de deskundigenwerkgroep van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) die heeft geconcludeerd dat de gezamenlijke aanbevelingen met redenen omklede argumenten met betrekking tot onevenredig hoge kosten voor het behandelen van ongewenste vangsten bevatten, die in sommige gevallen waren gestaafd met een kwalitatieve beoordeling van de kosten. In het licht van het voorgaande en bij ontstentenis van afwijkende wetenschappelijke informatie is het passend de looptijd van de de-minimisvrijstellingen te verlengen overeenkomstig de in de gezamenlijke aanbeveling voorgestelde percentages en op niveaus die niet hoger zijn dan die welke op grond van artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 zijn toegestaan.

(9) Artikel 2 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1394/2014 voorziet in een op hoge overlevingskansen gebaseerde vrijstelling voor ansjovis, horsmakreel, Chileense horsmakreel en makreel in ambachtelijke ringzegenvisserijen, terwijl artikel 4 van die verordening voorziet in een specifieke minimuminstandhoudingsreferentiegrootte voor ansjovis. Die maatregelen werden in 2014 positief geëvalueerd door het WTECV. De Commissie is van oordeel dat het bewijsmateriaal waarop die evaluatie was gebaseerd, geldig blijft voor de volgende drie jaar. Daarom is het passend te bepalen dat die maatregelen van toepassing blijven tot 2020.

(10) Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1394/2014 moet bijgevolg dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(11) Aangezien de maatregelen van de onderhavige verordening rechtstreeks van invloed zijn op economische activiteiten die samenhangen met het visseizoen van de vaartuigen van de Unie en met de programmering van dat visseizoen, moet de onderhavige verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking treden. Aangezien het bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1394/2014 vastgestelde teruggooiplan op 31 december 2017 verstrijkt, moet de onderhavige verordening van toepassing zijn met ingang van 1 januari 2018,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1394/2014 wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 3 wordt vervangen door:

„*Artikel 3*

De-minimisvrijstellingen

In afwijking van artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 mogen de volgende hoeveelheden worden teruggegooid:

a) tot maximaal 6 % in 2018 en 5 % in 2019 en 2020 van de totale jaarlijkse vangsten van blauwe wijting in de industriële pelagische trawlvisserij die in ICES-sector VIII gericht op blauwe wijting vist met pelagische trawls (OTM) en die soort aan boord verwerkt tot surimibasis;

b) tot maximaal 6 % in 2018 en 5 % in 2019 en 2020 van de totale jaarlijkse vangsten van witte tonijn in de grote pelagische visserijen die in ICES-deelgebied VIII gericht op witte tonijn vissen met pelagische spantrawls (PTM);

c) tot maximaal 4 % in 2018, 2019 en 2020 van de totale jaarlijkse vangsten van ansjovis, makreel en horsmakreel in de pelagische trawlvisserij die in ICES-deelgebied VIII gericht op ansjovis, makreel en horsmakreel vist met pelagische trawls (OTM);

d) tot maximaal 4 % in 2018, 2019 en 2020 van de totale jaarlijkse vangsten horsmakreel, Chileense horsmakreel en makreel, en 1 % in 2018, 2019 en 2020 van de totale jaarlijkse vangsten van ansjovis in de visserij die in de ICES-deelgebieden VIII, IX en X en de Cecaf-deelgebieden 34.1.1, 34.1.2 en 34.2.0 gericht op horsmakreel, Chileense horsmakreel, makreel en ansjovis vist met ringzegens (PS).".

2) In artikel 5 wordt de tweede alinea vervangen door:

„Zij is van toepassing van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2020.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2018.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 november 2017.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER